

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۱۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایو۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• امام علی (ع):

نابینایی، آس‌تر و قابل تحمل‌تر از نداشتن بینش و بصیرت است.

سخن‌روز

غررالْحکم، ج ۴، ص ۴۱۳

عاشقانه‌های محمد معتمدی در عاشقم»

تک‌آهنگ «عاشقم» با آهنگسازی مسعود سخاوت‌دوست و هنرمندی محمد معتمدی خواننده موسیقی ایرانی طی روزهای گذشته در دسترس مخاطبان قرار گرفت. «عاشقم» عنوان یکی از تازه‌ترین محصولات منتشرشده در فرآیند تولید تک‌آهنگ‌هاست که طی روزهای گذشته با خوانندگی محمد معتمدی پیش روی مخاطبان قرار گرفت. در این قطعه سیددقی سیدی شاعر، مسعود سخاوت‌دوست آهنگساز، میلاد فرهودی میکس و مسترینگ و محمد معتمدی به عنوان خواننده حضور دارند. **آمهر**

«اتاق فرار» نسیم ادبی روی صحنه نمایش

نسیم ادبی که در کنار بازیگری گاهی هم کارگردانی می‌کند، به‌زودی تازه‌ترین نمایش خود را روی صحنه می‌برد. نمایش جدید ادبی «اتاق فرار» نام دارد که از پانزدهم آبان ماه روی صحنه می‌رود. متن این نمایش نوشته خود این هنرمند است و با گروهی از هنرجویان جوان تئاتر روی صحنه می‌برد. پانته‌آبطی، آناهید ادبی، هلیا ادبی، محمدجواد آصفی، نیلوفر عسگری، علی چایی، نیدا ثابت، پرستو غلامی، نجم‌احدیری، آیت‌آز پورگزاری، نرجس شندری، نیلوفر تزاری، زهرا ولی‌پور، پدram کیان، فرشته کریمی و حنا نه‌ظری از بازیگران این نمایش هستند. **آهن‌آتلاین**

«گیسوی باران» علیرضا قربانی با حال و هوای پاییز

«گیسوی باران» عنوان قطعه جدید علیرضا قربانی است که با آهنگسازی علیرضا افکاری و تنظیم حسام ناصری توسط آهنگ اشتیاق و شهرآفتاب منتشر شده است. شاعر این قطعه امیرعلی سلیمانی و میکس و مسترآن برعهده آرش پاکزاد است. در بخشی از متن این ترانه آمده: «کنار تو جهان کوچکم لبریز زیبایی ست، بدون تو ولی مانند هر پاییز غمگینم، غمگینم» علیرضا قربانی امسال تورکنسرت «ایران» را از تهران آغاز کرد و پس از اجراهای استانبول، یزد، کانداد و اهواز، به‌زودی با «ایران» به شهرها و کشورهای دیگر سفر خواهد کرد. **آیسنا**

هنرمندان پیشکسوت منزوی شده‌اند

چوآنان ایران لیاقتشان بیش از این است و باید از این قشر به عنوان آینده سازان کشور مراقبت کنیم. چوآنان ما بسیار خوش‌فکر و خلاق هستند. درباره پیشکسوتان هم باید بگوییم در چند سریال چند نقش را ایفا کردم اما نقش‌های طولانی نیستند. متأسفانه در حوزه هنر افراد را زود پیر محسوب و از دایره کاری خارج می‌کنیم. این در حالی است که در بسیاری از عرصه‌ها مانند سیاست افرادی که سن و سال زیادی دارند هنوز در بخش‌های مختلف سرکار هستند. هر چقدر هم آدم کار نکند رخت و اورامی گیرد و کسی تلفنی به او نمی‌زند و کسی حالش را نمی‌پرسد. اغلب پیشکسوتانی که کار نمی‌کنند، در تنهایی منزوی شده و خودخوری می‌کنند. در برخی تئاترها بازیگرانی را دیده‌ام که اگر من بودم به آنان نقشی نمی‌دادم اما در مقابل بازیگران جوانی را دیده‌ام که با اعتماد به نفس بازی می‌کنند و نمایش‌هایشان نیز ۶ ماه روی اجرا است.

گزیده‌ای از صحبت‌های آتش تقی‌پور پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون با ایرنا

پیشخوان فرهنگی

موسیقی عرفانی یارسانان به تالار وحدت

این شب‌ها چراغ سالن‌های پایتخت روشن است و کنسرت‌های شب‌های پاییزی در حال برگزاری است. یکی از اجراهایی که تماشای آن خالی از لطف نیست، کنسرت «نسل خلیل» به سرپرستی هژیر مهرافروز است که قرار است شانزدهم آبان‌ماه در تالار وحدت برگزار شود.

این اجرا ادامه مسیر هنری هژیر مهرافروز در بازآفرینی آثار پیشین و رویکردی پخته‌تر در ارائه موسیقی او در چند سال اخیر است. در این برنامه سه اثر با عناوین بهار شهریار، شاهسوار وخت و سماع (بدون کلام) روی صحنه خواهد رفت. به گفته هژیر مهرافروز، قطعه «شاهسوار وخت» برای اولین بار در این کنسرت اجرا خواهد شد، کلام این اثر از مکتوبات کهن یارسان برگرفته شده و فضایی کاملاً نیایشی و عرفانی دارد که بر مفاهیم پاکی و نیستی و نیک‌سیرتی و وحدت و اتصال به معبود استوار است.

آهنگساز این اثر سیدسلیمان حسینی، هنرمند اندیشمند، با شناخت عمیق از فضای عرفانی و شعر و رنگ‌های صوتی قطعه‌ای خلق کرده که در مرز میان نیایش و موسیقی معاصر حرکت می‌کند. مهرافروز براین نظر است: برای من گروه نسل خلیل نماد تداوم و باتلنگی است، مجموعه‌ای از هنرمندان جوان و

آگاه که در کنار هم می‌کوشیم مادیاتی از دل سنت اما به زبان امروز به گوش برسانیم.

تماشاخانه سنگلج میزبان «آپرای تن‌ها»

در اجراهای پرشور تئاتر که این شب‌ها در حال اجراست، نمایش «آپرای تن‌ها» نوشته روح‌الله سمیع به کارگردانی هانا صالحی را هم قرار است از ۱۲ آبان در تماشاخانه سنگلج روی صحنه برود. این نمایش وقایع غروب روز عاشورا را از منظری ویژه به نمایش می‌گذارد. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «پس از غروب عاشورا و خروج سپاه اموی از کربلا، شیری به آنجا وارد شده و عهده‌دار نگهبانی از بدن‌های در خاک مانده می‌شود و با مردارخواران صحرا مبارزه می‌کند.» مشاور کارگردان

این پروژه حسن شفیعی است و در آن محمدمهدی عظیمی، حسن شفیعی، علی پیلوه‌رو، هادی شبانی، شیوا کوشکانی، مسیح ساوجی‌نیا و مجتبی ترکمان بازی می‌کنند. امیرحسین صفاپور نیز در این نمایش نقالی می‌کند. موسیقی محمد همتی و نوازندگان آریین یمینی‌نژاد، محمد همتی و مسلم صالحی‌راد هستند.

چراغ روشن گالری‌های پایتخت

گالری‌های تهران این روزها میزبان مخاطبان بسیاری است. از نمایشگاه «نقاشی با نفس عشق» تا «نقاشی‌های زندانم میهن بهرامی»، «رویداد «آیت‌فر»، «رخنه»، «خواب و بیدار»، «قطعه آبی»، «استاکتو»، «گذر از ذهن»، «میان‌بر به داستان» و «حبیب فرج‌آبادی» در سرتاسر پایتخت برپاست و علاقه‌مندان به هنرهای تجسمی می‌توانند از آنها بازدید کنند. نمایشگاه انفرادی «نقاشی با نفس عشق» از امروز ۱۰ آبان تا چهارشنبه ۱۴ آبان در نگارخانه بهارک برپاست.

گالری آیت‌کیوب رویداد «آیت‌فر» را در قالب ۳ اپیزود، با حضور ۲۴ گالری از سراسر ایران در مجموعه آوایلت برگزار می‌کند. نمایشگاه انفرادی «رخنه» آثار محمد خلیلی و نمایشگاه انفرادی «خواب و بیدار» از نرگس هاشمی تا جمعه ۲۰ آبان برپاست. نمایشگاه انفرادی «آبی» رزینا طاهری نیز تا دوشنبه ۱۲ آبان در گالری «کیمن» برگزار می‌شود. همچنین نمایشگاه انفرادی نقاشی «میان‌بر به داستان» ۱۲ آبان در گالری «هما» برپاست. نمایشگاه انفرادی «حبیب فرج‌آبادی» نیز تا سه‌شنبه ۱۴ آبان در گالری «اعتماد» برپاست.

اثرشان ۵۰ درصد مبلغ را بگیرند و ۵۰ درصد بقیه برای کمک به هنرمند زندانی باشد. حق‌شناس تعداد هنرمندان شرکت‌کننده در نمایشگاه «مهر آسمان» ۱۱۰ هنرمند از حوزه‌های نقاشی و خوشنویسی بیان کرد که ۴۵ اثر اهدایی بود، دو گروه موسیقی معروف هم در افتتاحیه و اختتامیه با این نمایشگاه همکاری کردند. او درباره عواید فروش نمایشگاه توضیح داد: «این نمایشگاه اولین تجربه برای حمایت از هنرمندی در بند با شخصیتی والا و شایسته بود و توانستیم یک پنجم آثار نمایشگاه را به فروش برسانیم. امیدواریم از این فرصت برای فروش آثار که به این هنرمند اهدا شده بهره‌برده و تا صد درصد مبلغ مورد نظر تأمین شود.»

حق‌شناس این نمایشگاه را فرصتی برای تقویت حرکت‌های خیرخواهانه در این

روزگار سخت برای هنرمندانی که در بند هستند دانست و افزود: «تابلوهایی که برای این نمایشگاه اهدا شد بسیار نفیس و ارزشمند بودند حتی هنرمندان غیرایرانی از عراق و افغانستان هم مشارکت داشتند. این تابلوهایی که در نمایشگاه به فروش رفت سالیان سال پیام‌شان را در خانه‌هایی که نصب شدند ادامه داده و حفظ خواهند کرد. افرادی که آثار را خریدند بداندن این کمک بلاعوض نیست و در افزایش یادگاری خوبی از هنرمندان به خانه‌هایشان بردند. امیدواریم با استقبال خوبی که از این نمایشگاه شد گام‌های بعدی را با کمک‌های داوطلبان بیشتری پیش ببریم. اگر بتوانیم این کارهای ترکیبی از هنرهای مختلف را سامان و رونق دهیم و به عنوان الگوه جامعه معرفی کنیم نتیجه‌اش حراجی‌هایی با اقدام همت عالی خواهد بود.»

در نمایشگاه «مهر آسمان» ۱۱۰ هنرمند از حوزه‌های نقاشی و خوشنویسی حضور داشتند که ۴۵ اثر اهدایی بود

بود داشت، برای همین فکر کردیم با یک فراخوان از طریق هنرمندانی که ایشان را می‌شناختند نمایشگاهی از آثار هنری خود هنرمند به همراه آثار اهدایی و همراهی هنرمندان دیگر با محور تابلوهایی نقاشی و خوشنویسی برگزار کنیم.» او با اشاره به این موضوع که این طرح در مجموعه‌ای که کار این هنرمند را دنبال می‌کرد، ارائه شد و مورد موافقت قرار گرفت، از حدود سه ماه پیش گفت وگوهای اولیه برای برپایی نمایشگاه را بنا گذاشتیم. در این نمایشگاه با سه نوع اثر رویه رو شدیم؛ آثار بین‌المللی نمایش داده شده بود، آثاری که بدون هیچ چشمداشتی برای کمک به این هنرمند اهدا شده بود و سومین گروه هم خانواده جمع شده بود فاصله زیادی با مبلغی که خانواده شاکی درخواست کرده

از بند را به تصویر کشید. محمدجواد حق‌شناس نمایشگاه گردان درباره برپایی نمایشگاه مهر آسمان به «ایران» گفت: «یک سال پیش توسط وکیل هنرمندی نقاش و استاد دانشگاه متوجه شدیم که این هنرمند به دلیل اتهام قتل در زندان به سر می‌برد و امکان استفاده از مرخصی را نداشت و در روند قضایی هم از حقوقی که باید برخوردار باشد محروم است.»

حق‌شناس با بیان اینکه این هنرمند با این اتهام به قصاص محکوم شده، ادامه داد: «برای جلب رضایت خانواده که عزیزشان را از دست داده‌اند، نیازمند مبلغ قابل توجهی بودیم؛ در برآورد اولیه پول تابلوهایی این هنرمند در مجموعه‌اش و مبلغی که توسط خانواده جمع شده بود فاصله زیادی با مبلغی که خانواده شاکی درخواست کرده

گالری، زورخانه نوین فتوت فراخوانی برای گلریزان هنر ایران

یادداشت

حسین نوروزی

پژوهشگر هنر

آیین، برخلاف خبریه‌های امروزی که گاه با تبلیغ و نمایش همراه‌اند، از سادگی و رازداری زاده شده بود. در گلریزان، همه «اهل» بودند؛ اهل مرام، اهل دل، اهل فتوت، و همین اهل بودن است که آن را به میراثی اخلاقی و ملی بدل می‌کند.

هنرمندان: پهلوان زمانه‌نو

در جهان امروز، پهلوانی شکل دیگری یافته است. پهلوانی تنها در میدان کشتی نیست؛ در میدان معناست، هر که بتواند با اثرش، با قلم و رنگ و نغمه‌اش، مرهمی بر دل جامعه نهد، پهلوانی معاصر است. اهالی هنرهای تجسمی، نقاشان، مجسمه‌سازان، تصویرگران، خوشنویسان، گرافیک‌دیزاینرها، عکاسان و سفالگران می‌توانند حاملان همین مرام باشند. هنرپیشان، اگر در خدمت انسان قرار گیرند، ادامه همان فتوت دیرین است. تصور کن تابلویی از نقاشی ایرانی، یا خطی از خوشنویس معاصر، یا پوستری از گرافیک‌دیزاینر جوان، به نیت آزادی زندانی یا درمان بیماری به فروش برسد، در آن لحظه، هنر از دیوار گالری بیرون آمده و زندگی مردم جاری می‌شود.

گالری به جای زورخانه

در گذشته، گلریزان در زورخانه‌ها برپا می‌شد؛ جایی که مردان، هم برای ورزش و هم برای تربیت نفس‌گرم می‌آمدند. امروز همان کارکرد را می‌توان در گالری‌ها جست. گالری نیز می‌تواند به میدان فتوت بدل شود. به جای نمایش قدرت بازو، نمایش توان دل و اندیشه؛ به جای پهلوانی جسم، پهلوانی جان. در چنین میدانی، هنرمندان می‌توانند آثارشان را به نیت یاری خلق کنند و مردمی که برای تماشای آن آثار می‌آیند، در حقیقت برای شرکت در آیینی از نوعی دیگر حضور یافته‌اند؛ آیین انسانیت. اگر در گذشته، ضرب زورخانه‌آهنگ بخشش بود، امروز

در گذشته‌های نه‌چندان دور، وقتی مردی از مردم گرفتار تنگدستی، بیماری یا خطای ناخواسته می‌شد، پهلوانان شهر دست در دست هم می‌گذاشتند و به رسم گلریزان، سفره جوانمردی می‌گسترند. در آن آیین، ز و سیم از سر مهر بخشیده می‌شد نه از سر منت. بخشش، لبخند داشت و آبرو، حرمت. گلریزان نه صدقه بود و نه نمایش سخاوت؛ مرام بود. مرامی که در عمق آن روح فتوت و انسان‌دوستی موج می‌زد. آن آیین باشکوه، در تکیه‌ها، زورخانه‌ها و میدان‌های کوچک شهرها برپا می‌شد؛ جایی که مردان فتوت، نه به خاطر قدرت بازو، بلکه به سبب بزرگی دل شناخته می‌شدند. امروز اما آن روح کهن در خطر فراموشی است، و زمانه ما بیش از هر زمان دیگر نیاز دارد تا نو به معنای آن بازگردد. اما بازگشت چگونه ممکن است؟ پاسخش شاید در خود هنر نهفته باشد؛ در رنگ، در نقش، در خط، در مجسمه، در تصویر و در هر اثری که از دل انسان برمی‌خیزد تا به انسان دیگر امید ببخشد.

گلریزان: آیین نیکی و آبرو

در فرهنگ ایرانی، نیکوکاری همواره با حفظ حرمت همراه بوده است. گلریزان از این منظر، نوعی نذر اجتماعی بود که در آن مردم با ظرافت و بزرگواری، دست‌پاری به هم‌نوع خویش می‌دادند بی‌آنکه عزتشان را خدشه‌دار کنند. کمک‌کنندگان، نه بزرگی می‌جستند و نه دیده‌شدن؛ افتخارشان در گمنامی بود. این

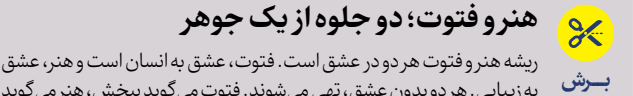
عکس: مؤسسه نمایشگاه مهر آسمان

دعوتی به گلریزان باستانی در هیأت امروز

در روزگار پهلوانی، مردم بی‌هیاهو گرد هم می‌آمدند و بی‌ادعا دست در دست هم می‌نهادند تا گرهی از زندگی انسانی دیگر بکشایند. اکنون زمان آن است که همین روح در کالبد امروز بآید. گالری‌ها، سالن‌های نمایش و حتی فضاهای آنلاین فروش آثار هنری می‌توانند صحنه گلریزان‌های نوین شوند. مجموعه‌داران می‌توانند بخشی از آثار خود را برای چنین مقصودی در اختیار بگذارند و مردم، با خرید اثری از حضور در این حرکت، می‌توانند در راهی انسان‌هایی شریک شوند که نامشان را شاید

گلریزان هنر همان روح بازآفرینی با زورجی است که قرن‌ها مردم این سرزمین را به هم پیوند می‌داد

هنر و فتوت: دو جلوه از یک جوهر

بشش

ریشه هنر و فتوت هر دو در عشق است. فتوت، عشق به انسان است و هنر، عشق به زیبایی. هر دو بدون عشق، تهی می‌شوند. فتوت می‌گوید بخشش، هنر می‌گوید بیافزین. و بخشیدن و آفریدن، دو چهره یک معنا هستند. هنرمندی که اثرش را برای رهایی دیگری می‌آفریند، از جوهر فتوت بهره‌مند است. نقاشی که رنگ را نذر امید می‌کند، مجسمه‌سازی که تندیس برای رهایی می‌سازد، عکاسی که لحظه‌ای از کرامت انسانی را جلوه‌اند می‌کند، همه ادامه‌دهندگان همان پهلوانی‌اند که روزی در زورخانه نشسته بوده می‌شد. هنر، وقتی در خدمت انسان قرار گیرد، از سطح زیبایی عبور می‌کند و به مرتبه «نیکوکاری معنوی» می‌رسد.